

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

ΘΟΥΡΙΟΝ

Ζώστε, ζώστε τ' ἄρματά σας
μεγαλόψυχα παιδιὰ,
νὰ τιμήσετε τὴν Πατρίδα,
νὰ γλυτώσετε τὴ σκλαβιά.

Ὅλοι τρέξετε προθύμως
καὶ κανεὶς μὴν ἀρνηθῆ
τὴ βοήθεια τοῦ νὰ δώση
ἡ Ἑλλάς ν' ἀναστηθῆ,

Ποῦ τὴ νέκρωσε ὁ φθόνος
τῶν μεγάλων κι' ἰσχυρῶν
καὶ ἡ χεὶρ ἡ δολοφόνος
πολεμίων βδελυρῶν.

Θυμηθεῖτε
σὰν φορεῖτε
τοῦ πολέμου τὴ στολὴ,
πῶς ἡ γῆ δὲν ἔχει βγάλει
ἐνδοξότερη φυλὴ.

Θυμηθεῖτε πῶς ὑπάρχει
ιερὸ σας φυλαχτὸ,
τὸ σκοινὶ τοῦ Πατριάρχου,
νὰ ἐλπίζετε σ' αὐτὸ.

Θαυραλέοι σηκωθεῖτε
μὲ τὸ βῆμα σας ταχὺ
καὶ γενναῖοι προχωρεῖτε
μὲ τοῦ Ρήγα τὴν εὐχή.

Δείξετέ το στὴν Εὐρώπη
ποῦ μὲ λόγια μᾶς πλανᾶ,
πῶς δὲν ἔπαψ' ἡ Ἑλλάδα
νέους Διάκους νὰ γεννᾶ.

Παλληκάρια μου ἀκμαῖα,
ἀκλουθήστε τὸν Ἐντοῦ,
τὴ γλυκειά σας τὴ σημαία
νὰ τιμήσετε παντοῦ.

Καὶ στὸ διάβα σας ν' ἀκούτε
κατὰ βρόχο ν' ἀντηχῆ,
« πάντοτε θὰ ζῆ μεγάλη
τῶν Ἑλλήνων ἡ ψυχὴ. »

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος!
Γ.— Ζήτω τοῦ τέλος πάντων
τόρα ποῦ τὰ κατάφερε ὁ γίγας τῶν γιγάντων
νὰ φέρῃ τὰ Βαλκανικὰ σὲ συμμαχία δια.
Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος κι' ἐμπρὸς τὰ τηλεβόλα
κι' ἄς μᾶς μεθύσῃ θόρυβος λογγῶν κι' ὑποκοπάνων
ἀφοῦ δὲν πρόκειται, Μαρῆ, περὶ κουτσουνοπάνων.

Μ.— Τρέμετε, τούρκοι, κι' ἔφτασε τὸ μαῦρο σας τὸ τέλος.
Ἄλλος δὲν ἦτανε γιὰ σᾶς παρὰ ὁ Βενιζέλος.
Ἄλλοίμονό σας, γκέγκηδες, τί ἔχει νὰ σᾶς κἀνῆ!
Ὅλοι σας ἐγαθήκετε!
Μὴ λέτε πῶς εὐρήκετε
τὸ γέρω Ντεληγιάννη!

Φώναζε γιὰ τὸν πόλεμο καὶ μὴ φοβᾶσαι, Γιάννη.
Μὲ τρεῖς ἐσυμμαχήσαμε καὶ τώρα ποῖός μᾶς πιάνει!
Μαζὺ μᾶς εἶν' οἱ Βούλγαροι, μαζὺ μᾶς ἡ Σερβία,
μαζὺ τὸ Μαυροβούνιον, Βαλκανικὴ Γκοᾶν Βία
ποῦ θ' ἀλαλάσῃ κι' ἡ Τουρκία καὶ ἡ Εὐρώπη ὅλη
τόρα πᾶσυγνωμήσαμε κι' οἱ τέσσαροι διαόλοι.

Μωρὲ δουλειὰ πᾶσκάρωσε ὁ τρομερὸς Λευτέρης!
Αὐτὸ θὰ πῆ πολιτικός, αὐτὸ θὰ πῆ νὰ ξέρῃς
νὰ βάνῃς νὰ χορεύουνε τὸ Εὐρώπης τὸ ἄλουποῦδες.
Θὰ μπουνε τώρα στὴ Βουλὴ κι' ἡ Κρητικὴς ἡ κοῦδες,
κηρύττομεν τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου
κι' ἂν σοῦ βαστάῃ μίλησε Ναρουδαγγιὰν πασσᾶ μου!

Γ.— Μὰ ἡ Εὐρώπη βρὲ Μαρῆ;
Μ.— Διᾶλεπα' τὴν Εὐρώπη!
Μὲ τὴν κοροϊδία τῆς ἐσκάσαν' οἱ ἀνθρώποι!
Κι' ἂν ἐννοεῖ νὰ ἤμεθα σὶὰς προσταγὰς τῆς δοῦλοι,
στὴ μύτη θὰν τῆς ἐμποῦμε οἱ τέσσαροι μπουμποῦλοι
κι' ὅπως τὰ φέρῃ τᾶφερε τὰ πράγματα ἡ τύχη.
Γ.— Μωρὲ κι' ὁ Ἄγγλος φτέρωνεται κι' ὁ Γάλλος ξεροβήχει
κι' οἱ ἄστικαγγεῖσόν τ' ἔχουν τὴν ἐξουσίαν.
Μ.— Αὐτὰ δὲ μὴν σὺνίστατε παῖδά μου τὸ κεφάλι.
Ἐγὼ μὲ τσοῦ συμμαίχους μου θὰ βγῶ ἐν παρατάξει
κι' ἄλλοίμονο τὸ ἔλεος τοῦ μεστάρου τᾶξῃ!

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΦΙΛ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος κι' ἐμπρὸς μὲ τὴν τορπύλλη
νὰ τὴν ξαναγυρῶσουμε κι' αὐτὴν τὴν βρωμο-Πύλη

πρὸς ΓΑ...

ποῦ περιπαίξει καὶ γελᾷ
μὲ τὴν ἀνορθωσί μας
καὶ δὲν ἀπάντησε καλὰ
στὴ διακοίνωσί μας.

Πεφλημένη μου πατρίς,
ἐσυμμαχήσαμε μὲ τρεῖς
κι' ἡμέρα δόξης φθάνει.
Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος καὶ μὴ μοῦ πῆς βρὲ Γιάννη
ν' ἀκούσω καὶ νὰ σεβαστῶ τοῦ Μπέροτχολδ τὰς προτάσεις
γιατὶ μὲ ὅσα κι' ἂν μοῦ πῆς, τὰ λόγια σου θὰ χάσης.
Τώρα ποῦ τὴν καργάρησα τὴν παληοκαρμπίνα,
οὔτε ὁ Μπέροτχολδ μὲ κρατεῖ οὔτε ἡ Μπεροτχολδίνα!

Μὴ μοῦ νερόννης τὸ κρασί
παρ' ὀπλιζώσουνε καὶ σὺ
κι' ἔλα νὰ μὲ συνδράμης
καὶ μὴν τολμήσης νὰ μοῦ πῆς νὰ φοβηθῶ Δυνάμεις
γιατὶ κατὰ τὴν ἔξαψη πόμπηρα, πατριώτη,
δὲν ἐννοῶ νὰ φοβηθῶ μήτε καὶ τὸ Δεσπότη.

Τώρα ποῦ μ' ὀργανώσανε οἱ ἄγγλοι καὶ οἱ γάλλοι,
θέλω νὰ κάμω πόλεμο νὰ καταχτήσω χώρες.
Καὶ ξέρεις πῶς μοῦ φαίνεται ὁ τουρκὸς ; Πορτογάλι
ποῦ θὰν τοῦ δῶνῃ μὲ κλωτσιὰ καὶ θὰ κυλάῃ... ὄρες.

Γ.— Ζήτω λοιπὸν ποῦ ἔνεκα τῶν σοβαρῶν συμβάντων,
ἡ στάσις μας ἢ ἄψογος ἀλλάζει τέλος πάντων
καὶ κινήσις πολεμικὴ στὸ κράτος μας θὰ γίνῃ
ποῦ ἔφεδρος ἀπρόσκλητος κανένας δὲν θὰ μείνῃ
ἀλλ' ὅλοι θὰ προσέλθωμεν εἰς ἐθνικὴν θυσίαν
πιστοὶ εἰς ὃν ἀνεύρωμεν πολιτικὸν μεσίαν.

Μ.— 'Επιστρατεία γενικὴ' ὁ γίγας δὲν μπουράρει.
'Ολο τὸ 'Εθνος βρίσκεται στὸ πόδι σηκωμένο.
Δὲν ἔμεινε παληάλογο, δὲν ἔμεινε μουλάρι
ποῦ νὰ μὴν τῶχουν ἔτοιμο καὶ διοργανωμένο.
Καθ' ὅλα εἴμαστ' ἔτοιμοι καὶ πλήρεις πανοπλήρεις
ποῦ μπάστα νάχης ὄρεξι καὶ γούστο γιὰ νὰ δείρη;

Γ.— 'Επιστρατεία γενικὴ' ὁ γίγας δὲν θὰ παίξῃ
κι' ἂν ἡλικίας προσκαλεῖ προσώρου δεκαεξή,
κι' ἄλλες πολλές τὸ σγέδιο νομίζω πῶς θὰ πάρῃ
ποῦ κι' οἱ αἰδεσιμώτατοι θὰ γίνουνε φαντάζοι,
τὰ ξίφη ν' ἀνασύρουνε κι' αὐτοὶ ἀπὸ τὰς θήκας
καὶ καθ' ὁδὸν νὰ ψάλλουνε κατὰ βαρβάρων νίκας.

Μ.— Τὶ δίψα πῶχο γιὰ καυγᾶ !
Τὶ ἄγχι, τὶ μαράζι !
'Αν εὔρω τὸν Κερίμ ἀγά
μὲ τὸ μπουχτοτάζι,
ποῦ μέσ' ἀπὸ τὰ πρόπερσι κουρκιὰ τοῦ μαγερούω,
ἀπάνου στ' ἄστομάχι τοῦ τρεῖς ὄρες θὰ χορεῖω.

Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος κι' ἄς μὴν ἀκούσω μάννα
νὰ κλαίῃ πῶς ὁ γιόγκας τῆς ξυπνάει μὲ τὴ θιάννα,
οὔτε καὶ σεις ἢ γηρόπαντρες νὰ κλαίτε μὲ γενάτι
πῶς χάνετε τὸ σύζυγο μέσ' ἀπὸ τὸ κρεββάτι
γιατὶ δὲν πρέπει νάχουνε γιὰ τοὺς πολέμους γκρίνα,
γυναίκες ποῦ κατάγονται ἀπὸ τὴ Μπουμπουλίνα.

'Επιστρατεία γενικὴ
ποῦ θὰ φορέσουμὲ χακὶ
ἀνεξαιρέτως ὅλοι
κι' ἐκείνοι ποῦ θὰ πεινοῦνε ἐθνοπροσφά σὴν πολι
παρακαλοῦνται νάχουνε τὸ νοῦ τῆς στάσις κωστὴς
γιατὶ συμβαίνουνε πολλὰ ἐν ὄρα ἐφεδρείας.
Γ.— Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος, ζήτω καὶ ἡ συμμαχία
ποῦ ἡ καμμιὰν ἀπίστευτη θὰ γδῆς ἐπιτυχία,
ἢ θυμωμένους, βρὲ Μαρή, τοὺς Εὐρωπαϊοὺς οὐλοῦς,
μὲ σκουβες νὰ σαρώνουνε ἀβέρτα τοῦ μπουμπουλίου.

**Ὁ Μαρῆς ὁ πολεμάρχης,
κι' ἓνας ὑπονοματάρχης.**

Μ.— Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος...
Γ.— Γιὰ στάσου πατριώτη !
Κυττάζω τὰ ἐντάλματα καὶ μοῦ προκύπτει ὅτι,
ἀνήκεις στὴν ἀπογραφή τοῦ ἐνηρακόσια δέκα.
Μ.— 'Εμένανε μ' ἀπόγραψε στὸ Σύνταγμα ἡ Μέγα
ἔνεκα πῶχουμ' ἐκλογές καὶ πρέπει νὰ ψηφίσω
καὶ συνεπῶς κωλύομαι νὰ σὲ ἀκολουθίσω.

Γ.— Μαρῆς 'Αλαφροκέφαλος δὲν εἶναι' τ' ὄνομά σου ;
Μ.— Βεβαίως...
Γ.— Δίνε του λοιπὸν νὰ πᾶς στὸ Σύνταγμα σου
χωρὶς πολλὰς χρονοτριβὰς καὶ διαδικασίας.
Μ.— Μὰ εἰμ' ἀνίκανος ἐγὼ πάσης ὑπηρεσίας
Γ.— 'Εγὼ σὲ βρίσκω μάρχιμον τοῦ ἐνηρακόσια δέκα
κι' ἀνίκανος ἂν ἦσουνε δὲν ἔπερνες γυναίκα.

Μ.— Θὰ πᾶς στὸ ἔκτον Σύνταγμα τετάρτη, διλοχία.
Μωρὲ δὲ βλέπεις χριστιανὲ πῶς μ' ἔκαμ' ἡ Βλαχία,
ποῦν' τὸ κορμὶ μου σάφαλο κι' ἡ τσιέρα μου λεμόνι;
Γ.— Στὴν 'Αρτα βρίσκεις τὸν 'Εντοῦ καὶ σὲ διοργανώνει.
'Επίτηδες τὸν ἔφερε ὁ ὑπουργὸς τοῦ κράτους
νὰ ὀργανώῃ στὸ στρατὸ ἐφέδρους ἀδυνάτους.

Μ.— Καμμία διοργάνωσι δὲν δέχετ' ἡ καιλιά μου
καὶ νὰ μ' ἀφίσης ἤσυχο νὰ πάω καιμηλιά μου
κι' ἐπὶ ποδὸς μὴ μὲ κρατῆς μ' αὐτὰς τὰς ὑγρασίας.
Γ.— Κάνεις λοιπὸν ἀντίστασι κατὰ τῆς ἐξουσίας,
καὶ κατὰ τοῦ Συντάγματος τ' ἀναθεωρηθέντος
καὶ κατὰ Διατάγματος ἐπέιγον ἐκδοθέντος;

Μ.— 'Αντίστασις ἐκ μέρους μου καμμία δὲν ὑπάρχει.
Γ.— Τότε γιατί δὲν ἀκολουθᾷς τὸν ὑπονοματάρχη
παρὰ μοῦ λὲς φλασκόλογα νὰ χάνουμὲ τὴν ὥρα;
Μ.— Μὰ εἶν' ἀνάγκη δηλαδὴ νὰ μὲ συλλήψῃς τώρα;
Γ.— 'Αμ' πότα βρὲ κορόϊδο θέλεις νὰ περιμένω ;
Δὲν ἔμαθες πῶς ἔχουμε τὸ κράτος ἐκθεμένο
μὲ Σέρβους καὶ μὲ Βούλγαρους καὶ μὲ Μαυροβουνίους
περὶ διαταράξεως εἰς χώρας Βαλκανεῖους ;

Μ.— Τὸ ἔμαθα καὶ χαίρομαι γιὰ τὴν ὁμοσπονδία,
ἀλλὰ δὲν πάω πουθενά.
Γ.— Θὰ πᾶμε συνοδία.
Μ.— Μὴν ἐπιμένεις ἄδικα. Εἰμ' ἄλλος. Κάνεις λάθος.
Γ.— 'Εσένανε δὲν ξέρω 'γὼ, ζαγάρι; κατὰ βάθος ;
'Εσὺ μονάχα τὴν πουλεῖς τῆς μούργιας τῆ βατσίνα.
Τράβα λοιπὸν μὲ τὸ καλὸ μὴ θγάλω τὴ σπαρτσίνα
καὶ δέσμιον διὰ χειρῶν σὲ στείλω μὲ τὴ βία
νὰ σὲ κρατεῖ ἐνέχυρον ἢ σύμμαχος Σερβία.

Μ.— Δὲν εἶμαι τῆς ἀπογραφῆς, βρὲ μάτια μου, τῆς νέας.
Δὲν μὲ θυμάσαι ποῦμουνα στὴν Κούτρα δεκανέας;
'Αδίκως κοντραστάρουμε κι' οἱ δύο σὰν κοράκοι.
'Εγὼ 'μαι συνομβλικὸς μὲ τὸν Καθαζαράκη
ποῦ πρέπει νὰ ἐξαντληθῶν κι' οἱ Σέρβοι κι' οἱ Βουλγάροι
γιὰ νὰ μπορῇ τὸ σγέδιο ἐφέδρους νὰ μᾶς πάρῃ.

Γ.— Δὲν πείθεσαι ;
Δὲν πείθομαι.
Μ.— Μὰ βρίσκειςαι σὲ πλάνη.
Μ.— 'Εγὼ θαρρῶ πῶς τὸ Μαρή τὸν πῆρες γιὰ τὸ Γιάννη.
κι' ἀντὶ νὰ πᾶς σ' ἐκείνονε, ἐξέσπασες σ' ἐμένα.
Γ.— Μὰ νὰ συλλήψω πρόκειται ἀπὸ τοὺς δυὸ τὸν ἓνα !
Συντάχτης εἶναι κι' ὁ Μαρῆς, συντάχτης εἶν' κι' ὁ Γιάννης.
Μ.— 'Ὅποτε λοιπὸν διατίθεται πρὸς τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο;
Γ.— Καμμιὰν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΠΡΩΤΟΙ ΔΕΚΑΕΤΕΡΟΙ ΚΑΤΑ Τὸν Δὲν...
κι' ὁ νοματάρχης πιάγεται ἀπὸ τὸ γαμπὰ του,
μὰ κείνονε τὸν ἀκούει καὶ φεύγει σὴν τὴν ἄρτι
κι' ἔμειν' ὁ χωροφύλακας μὲ τὸ γαμπὰ στὸ χέρι.)

X

ZIZANION

Σεισμοί τρομακτικοί, αντιβαλκανικοί.

Μέσα στην αναστάτωση και την επιστρατεία, εξαναρχήθηκε κι' η Γη τ'ά πρώτα της άσσεια.

Κι' ότι καθέναν άρχιζε τ'ό σπ'ητι του ν'ά φτιάνη, άρχιζει και τ'ό έδαφος τ'ά ίδια ν'ά μ'ας κ'άνη.

Ένα σεισμό καινόργιστο μ'ας κ'άνει τ'ό Σαββάτο, π' όλη μου τ'ή συνείδησι τ'ήν έχει ρίξει κάτω.

Μ'ά τ'είν' αυτ'ά τ'ά πράγματα! Ν'ά μ'ην περν'ά μομέντο όπου ν'ά μ'ην εύρίσκειται ό κόσμος σ'ε σπαδέντο!

Φέρμη καμμά στή θέσι της δ'έν έχει μ'είνει πέτρα κι' έπρεπε ή Κυβέρνησις ν'ά λάβη κάποια μέτρα!

Ν'ά στείλη όπωσδήποτε κανέναν άστρονόμο, ν'ά γ'όη ποιός είναι κάτωθε και μ'ας κουνει τ'ό δρόμο.

Νέος σεισμός τ'ήν Παλική τ'ήν έκαμε σαλάτα δ'έν έμεινε σκαρπόξυλο μ'έσ' τ'ά Μονοπωλάτα.

Άλλά εν'ώ τ'ά γκρέμισε και τ'άκαμ' όλα τ'ρίμμα, έσώθη ως εν θαύματος τ'ής έκλογ'ής τ'ό τμήμα!

Έκεινο που όπό φαιδράς νυκτερινάς συνήθιας, πολλ'ές ενδ'όξους ήρατο Μονοκρουσίους νίκας.

Τι τρόμος μέσα στο Βουνί, τι χαύρα στα Χαιριάτα! Όλη τ'ήν εξερίζωσε τ'ήν έψιμη πατάτα.

Νέα όρμη και δύναμις τ'ού σεισμικού στροβίλου. Π'άει τ'ό σπ'ητι τ'ού Καλού και τ'ού παπ'ά Μουδήλου.

Νου' πριν αν τ'ώξερ' ό παπ'ας τ'ό σπ'ητι ν' άφορέση, μ' όσους σεισμούς κι' αν έκανε ποτ'ε δ'έν ήθε πέσει.

Στ'ήν Άγιαθέκλη έκαμε ζημιές κι' έχει μεγάλες. Η Δ'ιερατ'είσις τ'ολή θέλει σοφίτες άλλες.

Τι αλιτήρισι σεισμοί κ'άθε μομέντο και στιγμή! Τ'ό κέντρον άφ' τ'ήν όστρια έπ'ηε στ'όν Πουνέντε

ΣΩΝΕΤΤΟ

ΠΡΩΣΩΠΟ - ΨΥΧΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝΟΣ ΘΕΩΜΠΑΙΧΤΗ (ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΜΟΥ ΣΤΙΧΟΥΡΓΗΜΑΤΑ)

Στ'ές φλέβες σου φαρμάκι και χολή Άντίς γι'ά τ'ό αίμα ρέει, θεομπαίχτη, π'λάνε, Κι' εν'ώ τ'ό στόμα γι'ά θρησκεία μιλεί, Δύσσας άφρους τ'ά χείλη σου σκορπ'άνε.

Είσαι άφ' τ'ών Φαρισαίων τ'ή φυλή, Που τ'ού Χριστού τ'ή σταύρωσι θυμ'άνε. Και μίση μόνον ή καρδιά σου κλει, Όσ'αν όχιές, που στή φωλιά τους ν'άνε.

Κ'άνε νηστείες, άγύρτη, και σταυρούς... Γέλα τ'ής γυναικούλης με τ'ά ψέματα... Και μ'άνιζε εναντίον στους άσεβείς.

Πλήν μ'ά τ'ήν σκοτεινούς ποθείς καιρούς!! Και μάταια διψ'ας γι' άπίστων αίματα!! Τ'ήν έπαδες!! άργ'ά ν'ά γεννηθ'ής.

Μικέλης Άβλιχος.

ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΙΜΑΧΟΜΕΝΟΥΣ

Έν'ώ δ'ά στέκουν Έλληνες και Τουρκοί όπλισμένοι ενεί ψηλά στα σύνορα με βλέμμ' άγριωπόν εν'ώ τ'ών όπλων οι μοχλοί δ'ά ήναι τραβηγμένοι και δ'άχουν οι αντίπαλοι τ'ό γκ'ρά επί σκοπόν, γι'ά φαντασθ'ητε ν' άκουσθ'ή μία φωνή «Οπλίται! Παύσατε πύρ μεταβολή κι' εύθ'ος διαλυθ'ητε!»

Φλάκ - Φλούκ.

και λ'ένε π'ώς έσκόρπισε τ'ό σπ'ητι τ'ού Άμέντε.

Κι' ή θαυμασία έπαυλις τ'ού φίλου μου Τσετσέλη, γερ'ό επιδιόρθωμα λ'ένε κι' αυτ'ή π'ώς θέλει, άλλ'ά γι' αυτ'ά τ'ού Παναγ'ή τ' αυτ'ι του δ'έν ιδρώνει. Με γ'άντσα Μαρσελιέζικα τ'ή ματαστερέονει.

Σεισμός τ'κράσσει τ'ήν Μον'ή τ'ών θείων Κηπουράϊων, κι' επ'ήλθε στο καμπαναριό τ'ό τέλος τ'ό μοιραϊον.

Έσκόρπισε και τ'ά κελιά πουσαν οι καλογ'ηροι, και ό πατήρ Σοφρώνιος δ'έν έχει που ν'ά γείρη.

Τι άδιάκριτοι σεισμοί κακή ψυχρή τους μέρα, π' όυτε και τ'όν ήγούμενο τ'όν αγαθ'όν πατέρα, δ'έν έννοουν ν'ά σέδωνται μ'ήτε και τ'όν κελάρη, που κατ'ά θεϊον θέλημα άνοιγοκλει τ' άρμ'άρι!

Εανάρχισ' ό σπασμός τ'ής γ'ής τ'ής πρό πολλού λυσώσης και νέας τ'ώρα θ'άχουμε σεισμοπαθ'ών δηλώσις

Σεισμοπαθείς προσέχονται καινούργιοι κ'άθε μέρα κι' ό Βέγας συλλογ'εται π'ώς θ'αν τ'ά βγάλη πέρα.

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

(ΕΙΚΟΝΕΣ)

I

Πέθαν' ό μαύρος γέροντας, επέθανε και πάει! Ό ώριμός του θ'άνατος κανένα δ'έν λυπάει!

Μόνο πικρή εντύπωσι άφ'ίνει στ'όν καθένα, π' από τ'ού γέρου τ'ά παιδι'ά δ'έν έμεινε κανένα, στήν τελευταία του πνοή τ'ά μάτια ν'ά τ'ού κλειση και τ'ό ψυχ'ό του μέτωπο με π'όνο ν'ά φιλήση!

Κανένα δ'έν ευρέθ'ηκε παιδι' στο θ'άνατ'ό του! Γυναίκες άσηκώσανε τ'ό ξυλοκρέβατ'ό του!

Γυναίκες έβαστούσανε τ'ά νεκρικ'ά κερ'ιά Γυναίκες σ'κάφτουν άβαθο τ'ού γέρουτα τ'ό μ'νήμα. Φύγαν' οι νέοι! Ρ'ήμαξαν και χ'ώρες και χωριά. Στα ξένα τους άλλ'αργεψε τ' άκεανού τ'ό κ'ύμα!

II

Έδ'ωθε φεύγουν έκατό ενείθε φεύγουν χίλιοι και μένουν ή ώμορφοηγές ξανθομαλλούσες, καστανές με τ'όν καυμό στα χείλη.

Μένει τ' άμπέλι τ'έσ'ό μ' άσπαρο τ'ό χωράφι. Τ'ό καθ' έργα κ'ά γ'αθ'ό πετ'ά στα ξένα με σπουδή διψ'ώντας τ'ήν χ'ωράφι.

Όλοι πετ'ούνε σ'άν ψυχ'ές στού λυχναριού τ'ή λάμπη!

μ'ά κ'ει που τρέχουν με χαρά στο φ'ως τ'ού λύχνου τ'ά φτερά ή κ'άθε μ'ά δ'ά κ'άψη!

Παύ' ή φλογ'έρα τ'ού βοσκ'ού π'ώστ'όλιζε τ'ό λόγ'ο. Έφύγαν όλ' οι μπιστικοί και βόσκουν στήν Άμερικ'ή, στο Τρανσβαλ και στο Κόγκο κι' άφήσαν' έρημη τ'ή γ'ή ποδ'χε τ'ή μύρια χ'άρι, ν'ά κινδυνεύη ν'ά μ'ή βγ'ή στο χ'ώμα τ'ής χορτάρι!

Χωριάτης.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Π'ώ, π'ώ τ' ήθελε γίνεται μ' αυτ'ές τ'ής εφεδρείες, αν ήλικίας κ'λήρωσι επέρναν' κι' ή κυρίες!

Άλλος.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

Η ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

«Μελλήσεται δ'ε άκούειν πολέμους και άκοάς πολέμων. Έγερθήσεται γ'άρ έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν και έσονται λιμοί και λοιμοί και σεισμοί κατά τόπους. Π'άντα δ'ε ταύτα αρχ'ή ωδίνων.»

Αυτ'ά γράφει ό θεός ε'αγγελιστής Ματθαίος, με τ'όν όποϊον ήμεθα πληρέστατα σύμφωνοι. Οι πόλεμοι επ'ήλθον εν συνδυασμ'ω με τ'ους σεισμούς κατά τόπους και τ'ώρα περιμένομεν από στιγμ'ής εις στιγμ'ήν ν'ά άκούσωμεν τ'ό εξ ουραν'ων σάλπισμα τ'ό άναγγέλιον τ'ήν συντελείαν τ'ού αϊώνος διά Παντοκ'ρατορικ'ού Αιτεγ'ματος.

Και αυτ'ό δ'έν με άνησυχ'ει καθ'όλου, διότι ούτως ή άλλως, επ'ρεπε ν'ά συμβ'ή μ'ίαν ήμέραν και τ'ό επ'οίμενα. Στενοχωρούμαι όμως πάρα πολ'όν, με τ'όν περιεργον αυτ'όν κόσμο, ό όποϊός δ'έν θέλει ν'ά αντιληφθ'ή τ'ά πράγματα όπως ε'γ'ώ τ'ά αντιλαμβάνομαι, άλλ' έξακολουθ'ει ν'ά ενδιαφέρεται και ν'ά συζητ'ή ζωηρώτατα περ'ι τ'ής πολεμικ'ής καταστάσεως, προμαντεύων τ'ήν στάσιν τ'ής Ρωσσίας, σχολιάζων τ'ήν συνάντησιν τ'ών δύο άρχικ'αγγελιστών, και αποστ'έλλων κατ'ά βούλησιν εις τ'ά τουρκικ'ά ύδατ'ά τ'όν έλληνικ'όν στόλον.

Τις ή ανάγκη ν'ά καταγίνεται εις τ'ήν συζήτησιν τ'ών γεγονότων αυτ'ών, άφ'ου είναι πλέον ή βέβαιος εν τ'ών ε'αγγελικ'ών συμπτώσεων, ότι λίαν προσεχ'ώς ε'πέρχεται ή όριστικ'ή διάλυσις τ'ού σύμπαντος;

Εδ'όκωο όμως πολ'όν περιεργότεραν τ'ήν Εδ'ωπ'ην, ή όποία πιστεύει και αυτ'ή τ'ό αυτ'ό ε'αγγέλιον και εν τ'ούτοις δ'έν θέλει ν'ά συμβ'ιάση τ'ά πράγματα πρό τ'ού θ'ανάτου τ'ής, όπως κ'άμουν όλοι οι καλοί χ'ριστιανοί και ιδίως οι γέροντες θείοι.

Έγ'ώ τουλάχιστον, σ'ας όρκίζομαι ότι ανυπομόνως περιμένω αυτ'ό τ'ό σάλπισμα διά ν'ά ήσυχάσω.

Προχ'θ'ές, παρ' όλίγον ν'ά πιστεύσω, ότι ό διακαής πόθος μου επ'ραγματοποιεϊτο! Είχα ξυνηήσει όλίγον άργ'ά, που άκούω έξαφνα ένα ήχον σαλπίσματος ερχόμενον ακριβ'ώς εξ ανατολ'ων όπως κανονίζει τ'ό ε'αγγέλιον, και είπα «Δόξα σοι ό Θεός επί τέλους!»

Φαντάζεσθε όμως τ'ήν απογοήτευσιν μου, όταν άπελήθ'ησαν περ'ι τίνος π'όκειται.

Π'το ή σάλπιξ τ'ών εφεδ'ων τ'ού δηλωτ'ό μ'ήνυμου, εν τ'ήν κ'άθηκ'ον τ'ό αν'ωμαλ'ως εις τ'ήν πόλιν, επιδεικνύοντες τ'ήν έπιθυμία των διά τ'όν πόλεμον!

Ό Μυστικ'ός.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΥΡΕΙΟ ΛΙΒΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΠΕΣΣΑΔΟΣ

Τῶχω τάμα νὰ πηγαίνω σὲ καθένα πανηγύρι.
 Πήγα καὶ στὸ Σταυρωμένο τὸ γυναικεῖο μοναστήρι.
 Κι' ἦρθαν τοῦφες σουφραζέτες μὲ τοὺς κότσους νουβωτῆ, βράκες, φουστρες, τουαλιέτες ποῦ δὲν τζ' εἶχα ἄδη ποτὲ.
 Κι' εἶδα πῶκαμε τὴν πρώτη τοῦ Ριχάρδου τὸ κολάρο, κι' εἶδα κι' ἕναν Παναγιώτη ποῦναι μαῦρος σὰν τὸ χάρο.
 Ἐπιτύχαν τὸ λαχεῖο ποῦρθαν ἀπὸ τὸ Χαρτοῦμι καὶ ἐλλάξουνε κι' οἱ δύο κάθε μέρα καὶ κοστοῦμι.
 Τέλος πάντων ἀφ' τῆ φέστα δὲν μᾶς ἔλειψε κανεὶς κι' ἦρθε μ' ἔλα του τὰ γκέστα κι' ὁ Γιαννάκης ὁ Τζανῆς.
 Μὲ κατάννυξι θαυμάζω τοὺς γλυκύφθογγους ψαλμοὺς μὰ κι' ἐκστατικὸς κυττάζω ἀλαβάστρινους λαιμοὺς.
 Καὶ μ' ἐθάμπωσε κι' ἐφέτο, ὅπως πάντα μὲ θαμπώνει, τὸ παράρημο στὸ πέτο τοῦ παπᾶ τοῦ Πολυχρόνη.
 Ὁ Μαῦρος.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΔΙΔΑΧΟΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

— Τι λέτε καλὲ ! Δεκατέσσαρες ἡλικίες ;
 — Μάλιστα κυρία μου. Καὶ τὴν ἐθνοφρονὴν ἀκόμη.
 — Τὴν ἐθνοφρονὴν ; ... Μὰ αὐτὸ εἶναι φοβερόν ! Δὲν ὑποφέρεται δηλαδὴ ! Ὅθι φύγη ὁλος ὁ κόσμος. Καὶ ἐγὼ δὲν ἠμπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς νὰ βλέπω κόσμον. Δι' αὐτὸν τρώγω, δι' αὐτὸν ντύνομαι, δι' αὐτὸν ἐξέρχομαι τακτικά. Ὅλοι, ὅλοι θὰ φύγουν !
 — Μὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φύγουν ὅλοι. Ὅθι μείνουν ἀρκετοί. Ἐν ἀνάγκῃ χοροῦ, παραδείγματος χάριν, πάντοτε θὰ εὐρεθῶν οἱ ἀπαραίτητοι διὰ νὰ σχηματισθοῦν δύο ἢ καὶ τρεῖς καροὲ.
 — Καὶ τίς ἢ ἀνάγκη, σὰς παρακαλῶ νὰ γίνῃ πόλεμος καὶ νὰ κληθοῦν τόσαι ἡλικίαι καὶ νὰ γίνωνται τόσα ἔξοδα εἰς τὸ πτωχὸν κράτος ; Τίς ἢ ἀνάγκη σὰς παρακαλῶ ;
 — Ἀκριβῶς διὰ νὰ ἦναι ἀνάγκη, κυρία, γίνονται ὅλα αὐτὰ ποῦ εἶπατε. Ἡ Ἐδρώπη βλέπετε...
 — Ὡ αὐτὴ ἢ Ἐδρώπη ! Μὴ μοῦ τὴν μελετᾶτε ! Τι συχαμένη !
 — Ποία κυρία μου ; Ἡ Ἐδρώπη συχαμένη ; Μὰ τότε τί ἐπίθετον θὰ δώσετε εἰς τὸν Πειραιᾶ ; Ἄ ! Πολὺ μοῦ κακοφαίνεται νὰ ὑβρίζετε τὴν Ἐδρώπην διότι ἐγὼ ἔζησα ἐκεῖ καὶ ἐσημάτισα περὶ αὐτῆς τὴν ἀρίστην ἰδέαν !
 — Καὶ διατὶ σὰς παρακαλῶ δὲν ξαναπαῖτε ;
 — Κωλύομαι δυστυχῶς κυρία μου ! Εἶναι πολὺ ἀκατάλληλος ἢ ἐποχὴ τῶρα. (Εἰσέρχεται μία ἄλλη κυρία ἣτις ἀφοῦ ἐχαίρεισε, πλησιάζει καὶ φιλοφρονεῖ αὐτὴν εἰς τὴν πρώτην.)
 — Ποὺ εἶμαρδες ;
 — Μὴν ἀμφιβάλῃς. Ἐτοιμάζεται μάλιστα νὰ φύγῃ μὲ τὴν « Ἐρμούπολιν ».
 — Μάλιστα, μάλιστα, ἐπαναλαμβάνει ὁ κύριος, ὅλος αὐτὸς ὁ συρφετὸς ποῦ βλέπετε πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ χωρῆσθαι μέσα εἰς τὴν « Ἐρμούπολιν » ἢ ἐν προκειμένῳ περὶ συρφετοῦ. Καὶ ἄλλο μοὶ ἀγγήγειεν ἢ...
 — Παντόν, κυρία, ἐνομίσα ὅτι ἐξακολουθεῖτε νὰ ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν ἐφεδρείαν.

— Μοὶ ἀγγήγειεν, ὅτι φεύγει πρὸς καλοῦμενος εἰς τὰ ὄπλα, ἕνας πολὺ, πολὺ καλὸς φίλος.
 — Ὅθι ἐπιστρέψῃ γρήγορα. Μὴ ἀνησυχεῖτε. Δὲν πιστεύω νὰ γίνῃ πόλεμος.
 — Καὶ ἂν γίνῃ ;
 — Ἄν γίνῃ ! ... Τι νὰ σὰς πῶ ;
 Ριτόρα βιντσιτόρο !
 Ἡ Φουφού.

ΕΡΑΝΟΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Ἐπὶ ἀξιοτίμων μελῶν τῆς κοινωρίας μας, συνεστήθη ἀμέσως ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐφεδρῶν.
 Πολλὰ τοιαῦτα οἰκογένειαι, ὄν τὰ στηρίγματα ἔσπευσαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, μένουσιν ἤδη εἰς τὴν τύχην των καὶ μόνον εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν των ἐλπίζουσι.
 Οἱ εὐαρεστοῦμενοι, ἄς ἀποστέλωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τὸν ταμίαν τῆς συσταθείσης ἐπιτροπῆς κ. Χαράλαμ. Τ. Φορέστην.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Μὲ πρωτοφανῆ πατριωτικὴν αὐταπάρνησιν καὶ ἐθουσιασμόν κατήρχοντο εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης οἱ ἐφεδρῶν ἐκ τῶν ἐξοχῶν.
 Ὁ ἐθουσιασμὸς ὀφείλεται κατὰ μέρος εἰς τὴν σοβαρὰν πεποιθῆσιν τὴν ὅποιαν ἔχει ὁ κόσμος εἰς τὸν Βενιζέλον.
 Ἐν Ληξουρίῳ συνέβη κάποια ἀνησυχία μεταξὺ ἐφεδρῶν καὶ τοῦ ἐμπόρου κ. Σωτηρίου Ζακυνθίου, τὴν πρωίαν τῆς Πέμπτης, δι' ἐμπορικοὺς λόγους ὡς ἐπληροφορήθημεν.
 Ἀνεχώρησαν χθὲς τὴν πρωίαν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου « Δελφίν » ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἐφεδρῶν ἀνθυπολοχαγοί, οἱ ἐθνοφρονεῖ καὶ μέρος ἐκ τῶν ἐφεδρῶν.
 Μετὰ μεσημβρίαν, κατὰ κληρονομίαν τῆς « Ἐρμούπολεως » τῆς Κυκλαδικῆς ἀνεχώρησαν καὶ οἱ ὑπολειφθέντες.
 Οἱ ἀναχωρήσαντες μέχρι σήμερον ἐκ Κεφαλληνίας ἐπίστρατοι, ἀνέρχονται εἰς πέντε χιλιάδας περίπου.
 Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐξετυποῦτο τὸ φύλλον μας, οὐδεμία νεώτερα τηλεγραφικὴ εἰδήσις ἐλήφθη.
 Δὲν κρίνομεν ἄσκατον νὰ συστήσωμεν τοῖς συμπολίταις νὰ μὴ δίδωσι θάματα εἰς τὰς ἐν ταῖς τοιαύταις περιστάσεσιν ἀνησυχητικὰς διαδόσεις, διότι πάσα ἐπίσημος εἰδήσις θὰ γίνεταί γνωστὴ διὰ παραρτημάτων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς μοὶ Κεφαλήνας.
 Ἀποχωρῶν τῆς διευθύνσεως τοῦ αὐτοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐκ τῆς μεταθέσεώς μου εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴν ὑπηρεσίαν τῆς, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν ἵνα, σὺν τῇ ἐκδηλώσει τῆς λύπης μου διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν, ἐκφράσω ὑμῖν τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστήσεις μου διὰ τὴν ἰδιαίτησιν ἐξάνανθιν καὶ ἐκτίμησιν δι' ὧν μὲ περιεβάλατε κατὰ τὸ διάστημα τῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας μου καὶ νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι καὶ μακρὰν σὰς θὰ διατηρῶ ἕσασαι εὐγνώμονα τὴν ἀγάπην τῆς φιλίας καὶ συμπονετικῆς φροντίδος τῶν ἡμετέρων καὶ ἰδίως τῶν ἐπιεικῶν ἀντιλήψεων μοὶ ἐξαγορεύσων περὶ ποιήσεω ὑπὸ τῶν εὐγενῶν κατοίκων τῆς ἡμετέρας πόλεως τοῦ Ἀργυροπόλεως. Ἐπισημαίνω μετ' ἰδιαίτου ὑπολήψεως.
 ΑΝΤ. ΓΙΑΛΙΝΑΣ

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Ἐκφράζω δημοσίᾳ τὴν βαθειὰν μου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν διαπρεπεῖ χειροῦργον κ. Παν. Φραγκόπουλον, ἀποδώσαντα τὴν ζωὴν εἰς τὴν κόρην μου Ζαφειροῦλαν Τρωγιάνου, διὰ σπουδαίαν ὁστάτην ἐπιτυχῆ ἐγχειρίσεως εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν. Ἐπίσης δ' εὐγνωμονῶ πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Νοσοκομείου ὡς καὶ πρὸς ἅπασαν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Καταστήματος διὰ τὴν εὐγένειαν μετ' ἣς προσεφέρθησαν εἰς τὴν ἐκεῖ νοσηλευθεῖσαν κόρην μου.

Χαρκίλειά Κουβιέλου

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Μηνᾶς Μαρξαντινάτος Ἑλληνικῆς Ἀρμαβαντινοῦ (Σουλᾶροι)-Γερ. Μωραΐτης, Ἀθηνᾶ Βρετοῦ (Βλαχάτα)-Δημ. Γερολυμάτος, Αἰκατερίνη Διονάτου (Ρίτσα)-Σπυρ. Σπυράτος, Σοφία Κοσμετάτου (Βλαχάτα)-Μιλτιάδ. Γεωργόπουλος, (Μουσάτα) Μαρία Δωριζα (Δωριζάτα)-Ἰωάν. Μιάρμπας, Ἐδανθία Ἀλεξανδράτου (Νεοχώριον)-Ἐρωτόκρι. Ἀλέγγης, Μαρία Φανού (Ζῶλα)-Σπυρ. Φακιολᾶς (Κέρκυρα) Ἀμαλία Φιοραβάντι (Χαλκιότατα) -Ἀντ. Τσελέντης, Εἰρήνη Βασιλάτου (Τσελεντάτα)-Δημ. Μαζαράκης, Ἐυαγγελία Κουλούρη (Μοναστηράκι)-Γεράσι. Θεοδοράτος Αἰκατερίνη Αἰναργάτου (Μονοπαλάτα)-Δημ. Θωμάς, Φιορούλα Καράλη (Μεσοβούνα)-Ἄγαθ. Διαζούσης, Στάμω Χαλιώτου (Κοκολάτα)-Σταυρὸς Σερμάτος Μαργαρίτα Ρουχοτᾶ (Κοντογενάδα)-Ναπολ. Μαραβέγιας, Ἀλεξάνδρα Μωραῖτου (Πεσάδα)-Μαρίνος Φωκάς (Τσακαρισιάνο) Ἐδανθία Γαμπῆ (Φραγκάτα)-Δημ. Χρυσάκης, Καλλιόπη Περαρῆ (Βλαχάτα Σάμης)-Παναγ. Κολοκοτσᾶς Εὐρώπη Μαραῖτου (Ἀργυροπόλεως).

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Πολλὰς ζημίας ἐπέφερεν ὁ σεισμὸς τοῦ παρελθόντος Σαββάτου εἰς τὰ χωρία Ἀνωγῆς καὶ Κατωγῆς, μικροτέρας δὲ εἰς τὴν πόλιν Ἀληξουρίου.
 — Ὁ κ. Βέγιας ἐξέφρασε τὴν γνώμην, νὰ δοθῶσιν βοηθήματα καὶ εἰς τοὺς νέους σεισμοπαθεῖς, ἀφοῦ ὑπάρχει κάποιον περιόριστον ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν πρώτων ζημιῶν.
 — Προσκληθέντος εἰς τὰ ὄπλα ὡς ἐφεδρῶν ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ συναδέλφου κ. Μ. Μουραλάτου, ὁ « Μύθος » θὰ ἐκδίδεται εἰς μικρὸν σῆμα μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του.
 — Ἡ Διοίκησις τῆς Φιλαρμονικῆς Κεφαλληνίας, συμμεριζομένη τῆς σοβαρᾶς πολιτικῆς καταστάσεως, ἀπεφάσισε νὰ διακόψῃ προσωρινῶς τὰς ἐξόδους τοῦ μουσικοῦ σώματος.
 — Ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς Δωριζάτα, οἱ γάμοι τοῦ κ. Μιλτιάδου Γεωργοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Α. Δωριζα, εἰς οὓς εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.
 Π. Γ.
 — Οἱ κάτοικοι Εἰκοσιμίας ἐκφράζουσι τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας των πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμάρχην Πεσάδος κ. Πιθαμίτσην, εἰς τὴν ἄσκον ἐνέργειαν καὶ δραστηριότητα τοῦ ὁποῦ, ὀφείλεται ἡ ἐξάλειψις τῶν ταραχοῦσιν στοιχείων τῆς περιφερείας των.
 — Τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου, προσεληφθῆ πρό μνησὸν ὑπὸ τῆς ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας Ἑλλην. Κοινότητος ὁ ἡμέτερος συμπολίτης, αἰδεσιμώτατος κ. Γεράσιμος Χ. Ποταμιάνος, ὡς ἱερατικὸς αὐτῆς προϊστάμενος. Τὸν συγχαίρομεν διὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ νέαν θέσιν του.
 — Ἀφιέτο καταγοητευμένος ἐκ τῆς δημοσιογραφικῆς περιουσίας του ἀπὸ τὴν Ρωσίαν καὶ Ῥωμανίαν ὁ ἀγαπητὸς συναδέλφου κ. Χ. Κυριακάτος.
 — Ὁ Τιμόθεος Γρηγοράτος καὶ Ἰωάννης Τζωρτζάτος ἢ Στάρας ἐκ Δελινητῶν, ἐπιτροβολήθησαν ὑπ' ἀγνώστον καθ' ὁδόν, ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ χωρίον των ἐκ Πυλλάρου, καὶ ὁ Γρηγοράτος ἐρομένηθῃ.
 Οἱ ἐνοχοὶ ἀγνοοῦνται ἔτι.
 — Ἐμνηστεύθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τῶς αἰλῶς κ. Παναγῆς Νεόστορος ἐροστασιάρχης ἐν Ὀρθεσῶ καὶ τῆς δεσποινίδος Ἰ. Ἀρκατέλου. Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.
 — Ἀρχαίοντες μεγάλης ἐροστασίας καὶ ἐνορέθησαν κατὰ τὰς ἀνάσκαφας ἀνοσθεν τοῦ Ὑδραγωγείου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσωμεν τὴν ἀξιοτίμων πελατεῖαν μας καὶ τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι, ἐπιθυμοῦντες νὰ παρέχωμεν μεγαλειέτας εὐκολίας εἰς τὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν τοῦ καταστήματός μας, θὰ κανονίζωμεν ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς τὸ ἕξῃς ὅλα τὰ εἶδη μὲ ἐλάχιστον κέρδος.
 Ἡ πώλησις γίνεται τοῖς μετρητοῖς.
 (Ἐκ τῶν καταστημάτων
 Σ. Ι. ΑΒΑΙΧΟΥ καὶ Σα (Ἀβλιχάκη)

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

Γνωστοποιεῖ, ὅτι ἀνασταλείσης δι' ἄποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς συνθηματικῆς καὶ συμβολικῆς ἀνταποκρίσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, δὲν γίνονται δεκτὰ τοιαῦτα τηλεγραφήματα μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεως.

Τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1912
(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐγγραφεῖς εἰς τὸ Νέον Λαχειοφόρον δάνειον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅτι ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα αὐτῆς οἱ προσωρινοὶ τίτλοι τοῦ δανείου.
 Ἡ πρώτη κλήρωσις θὰ γίνῃ τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1912.
 (Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ὑπο)τος)

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΔΡΑΓΩΝΑ

Ἐν τῷ ἐροστασίῳ μου κατασκευάζονται γλυκύσματα διὰ γάμου, βαπτίσια, χοροὺς καὶ γεύματα. Ἐπίσης κατασκευάζονται ἄρτοποια καὶ ἄλλα ποτὰ διάφορα πρωτοφανοῦς γεύσεως καὶ ἀρωματικότητος. Ἄπαντα δὲ ταῦτα πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀνεπίδεκτους συναγωνισμοῦ.

Η ΑΤΤΙΚΗ

Εἶναι τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἐστιάτοριον τῶν Ἀθηνῶν ἰδρυθὲν πρὸ πενταετίας ἐν ὁδῷ Πατησίων, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ συμπολίτου μας Γερασίμου Τραυλοῦ, ὁ ὁποῖος παρέχει ὅλους ἰδιαίτερον περιποιήσιν εἰς τοὺς πατριώτας. Ἡ μαγειρικὴ τὸν τελεία, ἡ καθαριότης πρωτοφανής, αἱ δὲ τιμαὶ τῶν φαγητῶν εὐθυνώταται.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΟΝΤΙΝΑΝΤΑΙ

Τὸ μοναδικὸν καὶ πεφημισμένον ξενοδοχεῖον τοῦ Πειραιῶς. Προθυμώτατον ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀπαστρόπτον πάντοτε ἐκ καθαριότητος, χάριν τῆς ἀγούπνου ἐπιβλήψεως τῶν συμπολιτῶν μας διευθυντῶν κ. κ. Ζαμάνη καὶ Ζελάτου. Τέλειον εἰς τὸ εἶδος του διὰ τὴν ἀνεσιν πάσης οἰκογενείας.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ Ν. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ἄς μὴ ἐξογνοῦν οἱ ἐν Ἀθήναις συμπολίται, ὡς καὶ οἱ ταξιδεύοντες ἐκεῖ, ὅτι τὸ καλλίτερον ὑποδηματοποιεῖον τῶν Ἀθηνῶν εἶναι τὸ τοῦ συμπολίτου μας Ν. Γεωργάτου ἐν ὁδῷ Σταδίου, ὅπου τοὺς ἐπιβάλλεται νὰ προτιμοῦν.

ΙΑΚΩΒΑΙΕΤΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΠΑΡΟΧΗ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
 ΟΛΑ ΤΑ ΝΕΑ ΔΟΚΙΜΙΑ ΕΧΕΙ ΠΡΩΤΟΦΘΑΝΟΝ ΚΑΙ ΤΟΛΕΡΑ ΕΙΔΗΝΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΑΛΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ.